

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות
ממורינו ראש
הישיבה שליט"א

פ"ה
שנה ב'
פרשת יתרו
תשפ"ה

ליל שישי פרשת
בא תשפ"ה

זכרא ז"ל י"א אדר
תשפ"ה

מלווה מלכה
פרשת בשלח תשפ"ה

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת בא תשפ"ה

הס"מ נגד רבינו

ההתחדשות, רש"י מביא את דברי חז"ל, 'הזהו', נתקשה משה על מולד הלבנה, והראה לו הקב"ה באצבע את הלבנה ברקיע, ואמר לו, כזה ראה וקדש. וצריך להבין מה היה כל כך קשה למשה רבינו, כבר דיברנו מזה כמה פעמים, אבל צריך לדבר שוב, כל הזמן צריך התחזקות, למשה רבינו היה קשה מתי יכול האדם להתחדש, כמה צריך שהאדם יתחיל להאיר ויוכל להתחדש, הראה לו הקב"ה פירור קטן, את המולד, עדיין אין שום סימן על הלבנה, רואים בקושי איזה פירור, זה כבר זמן להתחדש, כזה ראה וקדש.

ההתחדשות מרבינו

ענין ההתחדשות זה הלימוד של רבינו, רבינו אמר 'חידוש כמוני לא היה מעולם', ויש אנשים שמקשים קושיות על כך, האם לא היו עוד צדיקים, האם לא היו אבות הקדושים, אנחנו לא צריכים בכלל לתרץ את דברי רבינו, אבל אחד מהתירוצים מבארים כך את דברי רבינו, שהכוונה היא שבענין של 'חידוש', לא היה כמו רבינו, בענין ההתחדשות לא היה עוד צדיק שילמד את העם להתחדש, להתחיל מעכשיו, עכשיו אני מתחיל להיות יהודי טוב, מעכשיו אני מתחיל לא לעשות דברים שהקב"ה לא מרשה לעשות, ואני הולך להיות ירא שמים.

נס שאנחנו עוד נמצאים אצל רבינו

ברוך השם שאנחנו זוכים ומתאספים שוב לדבר מהעצות של רבינו הקדוש, הרה"ק ר' נתן היה נותן שיחה בכל יום רביעי, ור' נתן אמר פעם: את הדיבורים שאנחנו מדברים ביום רביעי רגיל, צדיקים גדולים בגן עדן לא זוכים לדבר. רבינו סיפר שלפני שהגיע לעולם, היו צעקות גדולות בשמים, הס"מ צעק לפני הקב"ה: רבש"ע אם אתה מוריד את הנשמה הזאת לעולם, למה בראת אותי, ענה הקב"ה, הנשמה הזאת צריכה לרדת, ואתה לך ותחפש לך עצה, והס"מ חזר עם איזה זקן וצחק. לס"מ אין מה לחפש כאן בעולם כשהעצות של רבינו כאן, כי כל ענין הס"מ זה לשבור את רוח האדם, ולהוכיח לו שחור על גבי לבן שהוא בעל מום, והוא רק מכשול, והוא מקרה אבוד, גם ברוחניות וגם בגשמיות, חתיכת מכשול בלימוד התורה ומכשול בתפילה ומכשול בלהיות בן אדם, והוא מביא לאדם הוכחות מוצקות לזה, כל אחד יודע בלבו מה הן ההוכחות לכך, וכאן מגיע רבינו ואומר, תחזור להקב"ה, תתחיל מחדש, אתה כן יכול, אתה כן מוצלח.

להתחדש בזמן הכי חשוך ונמוך

השבוע בפרשת בא, כבר מתחילה גאולתן של ישראל, הקריאה מעוררת את הזמן, מרגישים כבר שיוצאים ממצרים, בפרשתינו יש את כל ענין רבינו, התודש הזה לכם ראש חדשים, כל ענין

הלבנה נהיית יותר ויותר גדולה, ופתאום היא נעלמת לגמרי, אין לבנה, ושוב רואים את הלבנה ובאים ומברכים על החודש, ושוב הלבנה נעלמת לנו, ככה זה עובד, עם עליות וירידות, ובדיוק כך היא הדרך של קבלת פני השכינה, מי שרוצה לקבל פני השכינה כשחושב שהוא יכנס לבית ששם השכינה נמצאת לכל הזמן, ותמיד יש רק אור, הוא לא יזכה לקבלת פני השכינה, האדם צריך לעבור עוד הרבה עליות וירידות בקבלת פני השכינה, עד שבסוף יש אור תמידי אצלו, אבל בהתחלה מרגישים יום אחד אור ויום אחד חושך, יום אחד מרגישים ממש התעלות, ומרגישים כל כך טוב עם ההתקרבות לרבינו, ולמחרת מרגישים כבויים לגמרי, מה אני מחפש כאן, הרי אני בין כה לא מציינת, ולמחרת שוב מרגישים אור כזה גדול עם ההתקרבות, ואי אפשר בכלל להסביר את זה, כפי שר' נתן מתחיל את שיחות הר"ן, כי אני ידעתי כי גדול ד', אי אפשר בכלל להסביר את זה, בן אדם לא יכול אפילו לספר לעצמו את ההרגשה הגדולה שהוא מרגיש את הקב"ה, מרגיש את הגן עדן, ועובר יום והוא לא יודע בכלל מה הוא מחפש כאן, מה הוא צריך בכלל את כל הלימודים של רבינו, וזה הכוונה המברך על החודש בזמנו כאילו מקבל פני השכינה.

לבוא שוב ולשמוע שוב את דברי הצדיק

התורה הקדושה אומרת בתחילת הפרשה, ויאמר ד' אל משה בא אל פרעה, ויש קטע מאוד יפה בספר הקדוש נועם אלימלך, אולי דיברנו מזה שנה שעברה אבל זה קטע מאוד יפה, הרבי ר' אלימלך מביא את קושיית הזוהר הקודש, למה כתוב בא אל פרעה, ולא כתוב לך אל פרעה, וכן הוא מקשה מה היא נתינת הטעם בא אל פרעה 'כי אני הכבדתי את

ואם אנו זוכים להתאסף שוב ולדבר מרבינו, ועדיין לא הלכנו מרבינו, זה נס גדול, כי אחרי כל אחד ואחד מאיתנו עוקב הס"מ בפנינה ומחכה, מתי כבר יהיה אפשר לעשות לו איזה חלישות הדעת, לא משנה מה שיעשה העיקר שיעזוב את רבינו, הס"מ מסכים שילכו להרבה מקומות טובים, העיקר שיעזבו את רבינו, ובהתחלה אחרי שהאדם עזב את רבינו הס"מ יכול להוכיח לו שהוא אפילו השתפר, אבל אחרי זה הוא מפיל אותו, ולאדם כבר אין את העצות ואת הכוחות לחזור בחזרה, ולכן נס גדול עשה עמנו הקב"ה שאנחנו זוכים להיכנס שוב לתוך בית מדרש 'היכל הקודש' כל אחד עם הבלבולים שלו ועם החלישות הדעת שלו ועם הקטנות שלו, ומגיע לשמוע את העצות של רבינו, וכל אחד צריך להזכיר לעצמו, למה אני מגיע כאן, מה רבינו עשה ממני, יש מכתב מרבינו בעלים לתרופה, שרבינו מבקש שם שיתפללו עבורו, ורבינו כותב: תזכירו לעצמכם כל אחד ממכם איפה מצאתי אתכם, באיזה מצב מצאתי אתכם ולאן הבאתי אתכם, רבינו הוציא אותנו מבית הבליעה של הס"מ, אבל כך דרכו של עולם שהדבר מגיע עם הרבה חלישות הדעת, וצריך כל הזמן להתחזק שוב ושוב.

קבלת פני השכינה כמו עם הלבנה – עליות וירידות

למדנו השבוע בסנהדרין דף מב. א"ר יוחנן כל המברך על החודש בזמנו כאילו מקבל פני שכינה, וצריך להבין מה כבר קרה שאמרו שהוא זוכה ומקבל פני השכינה, סך הכל קידש את הלבנה, אבל הענין הוא שמי שמכניס בעצמו את ענין הלבנה, מבין שבדיוק כך זה עובד עם קבלת פני השכינה, אדם רואה את הלבנה והוא נהיה שמח שיש לבנה,

לי כח להתרכז עכשיו, אלמד היום בלי רש"י ותוספות, אבל לא יעבור יום בלי לגרוס את התיבות הקדושות של הגמרא, קודם כל הרווחנו שמקיימים את מצוות לימוד התורה, והדבר השני במקום ללכת ולהתענות ולהסתגף כדי לתקן את כל מה שצריך לתקן, אנחנו יכולים להזדכך לגמרי על ידי התורה, התורה הקדושה תתקן אותנו, אי אפשר בכלל לתאר מה הכח של לימוד התורה, אי אפשר בכלל לתאר מה עושה דף גמרא ופרק משניות בנשמה, אנחנו רואים בעיניים רק כסף ובתים עסקים והצלחה, אנחנו עיוורים, והאמת היא שדף גמרא שורף את כל הקליפות, כל פרק משניות מסיר את כל הזוהמא החלודה שדבוקה באדם שנים.

לימוד התורה במקום התעניות והסיגופים

בן אדם נזכר מעבירות ישנות שלו, ומתחיל להישבר, איך אני יכול בכלל לרחוץ כתמים ישנים, אי אפשר להוריד כתם ישן בבגד, מומחה יודע לקחת אקונומיקה טובה [bleach] ולהוריד את הכתם, אבל לפעמים כשמנקים עם האקונומיקה והצמר פלדה, ירד יחד עם הכתם גם חתיכת בגד, וככה זה עבודת הסיגופים, זה מזכך את הנשמה אבל לפעמים נקרע קצת מהנפש והעצבים או קצת מהגוף, רבינו לא רצה שנעסוק בעבודת הסיגופים, רבינו לא רצה שנוריד את עצמנו ונעניש את עצמינו ונזיק לעצמינו, כל העבודות הקשות האלו עשו הצדיקים הקודמים, הרה"ק מראפשיץ זי"ע היה עושה גלגול שלג, והגיע לשם גוי והניח חתיכות זכוכית, כדי שהצדיק ישרט ויצא ממנו דם, והצדיק תפס אותו ואמר לו אני מברך אותך בעולם הבא, כי עזרת לי לסגף את עצמי, אלו היו עבודות של צדיקים גדולים וקדושים, אבל רבינו לא רצה שנעשה את זה, אפילו לא בקיץ אנחנו

לבו', וכי זה סיבה ללכת לפרעה, והלא זה סיבה לא ללכת, אי אפשר להגיד לבן אדם לך שוב לדבר איתו כי הוא בין כה לא ישמע, כדאי להסתכל בפנים, מה שמבאר שם, שהכוונה היא שאם מישוהו הולך לצדיק ושומע ממנו דיבורים ומתלהב אל השי"ת, אז אחרי שעה קלה הוא נופל, ורק אם הצדיק ידבר אליו יום יום יוכלו הדברים להתקיים בידו, וזה הכוונה שהקב"ה אומר, בא אל פרעה, תבוא שוב ושוב בקביעות יום אחר יום, כי אני הכבדתי את לבו ולכן אין ברירה רק לדבר יום יום. זה לא מספיק מה ששמעתי פעם לפני שנים שצריך לעבור על הפרשה וצריך לגרוס משניות, אני חייב לבוא שוב ושוב לשמוע איך לכתוש את היצר הרע, לשמוע שוב לקחת את החומש ואת המשניות ואת הגמרא וללמוד, עד שזוכים לצאת ממצרים.

המתנה – דרך הלימוד

רבינו נתן לנו עצה כזו קלה, בסדר דרך הלימוד, כל אחד יכול לעשות את זה, רק על העצה הזאת לבד שווה להתקרב לרבינו, לכל אחד יש דרך להשיג חלק בתורה, פותחים את המשניות, והראש עף לכל כיוון ואי אפשר בכלל להצטמצם ולנסות להבין, וגם אם מבינים קצת, לפעמים האדם עובר תקופה קשה, אם זה בעסקים אם זה באחד הילדים, והאדם מרגיש שאין לו מוח ללמוד, רבינו נתן לנו מתנה לכל הזמנים הקשים האלו, אם יש לי עסק חדש ואני מאוד עסוק או שאין לי בכלל עסק ואין לי פרנסה, תמיד אני יכול לפתוח את המשניות ולגרוס פרק אחד משניות, שני פרקים משניות, ושלוש פרקים משניות, אפשר לפתוח את הגמרא וללמוד לכל הפחות את הדף בכל יום, אנחנו כעת בסנהדרין, מעכשיו מתחילים את הדף כל יום, ואם לא הבנתי אני יגיד בלי הבנה, ואם אין

משניות או ב' פרקים משניות, וכל שכן כשזוכה ועושה לעצמו סדר היום והוא זוכה לגרוס כל יום ח"י פרקים משניות, אפשר לחלק את זה, קצת בבוקר וקצת בצהריים וקצת בערב, הזוכה לכך מתחיל לחיות חיים חדשים, מקבלים נשמה חדשה, נכנסים לגן עדן כאן בעולם הזה, כל המצב רוח משתנה, הבן אדם נהיה בשמחה, הכל משתנה, הקשר עם הילדים והקשר עם האשה, הכל נהיה יותר טוב, וכשיושבים במשרד כבר אי אפשר יותר לשמוע כל מיני דיבורים אסורים, התורה מזככת את נפש האדם והוא כבר לא מסוגל להאזין לדברים אסורים, וכך אם האדם עצמו נופל רח"ל הוא כבר לא מרגיש שהוא יכול לחטוא כמו מקודם אלא עם מצפון, רבינו אמר, פעלתי אצל אנשיי שלא יוכלו לעשות חטא בשלימות, כשמצייתים לרבינו וגורסים כל יום משניות זוכים לזה, מכניסים כרך קטן של משניות בכיס וברכב, ופתאום נמצאים באיזה מקום ואין מה לעשות ומוציאים את המשניות וגורסים, לפעמים צריך ללכת לרופא בשבילך, ולפעמים בשביל אשתך או בשביל אחד הילדים, במקום לשבת ולבטל את הזמן ולהסתכל על הדגים ולהסתכל על כל אחד שיושב שם, ולכעוס למה את פלוני הכניסו לפניך וכו', מוציאים את המשניות ונהנים, כשמחכים לחניה שמישהו יצא, גורסים בינתיים עוד פרק משניות, וכשאתה לוקח את אשתך לקניות, במקום להתעצבן עליה שאתה מחכה לה חצי שעה מחוץ לחנות והיא יוצאת עם ידיים ריקות, ואחרי זה עוד חנות ועוד חנות והיא לא קונה כלום, במקום זה תגרוס משניות ברכב בינתיים, מה זה משנה אם אתה גורס בבית מדרש או ברכב, ובינתיים אשתך כל כך שמחה שאתה לוקח אותה.

לקחת את האשה ואת ההורים עם הרכב
פפשות כזו יש לאברכים שלא מוכנים

לא יכולים להתגלגל על הר, גם בלי שלג ובלי זכוכית, ורבינו הגיע ונתן לנו דרך שאפשר לנקות את הכתמים בלי לשבור את הגוף, עוד פרק משניות ועוד פרק משניות, גם אם אני מרגיש שמאוד קשה לי, ואני כל כך רחוק מהתורה, אלמד עוד פרק משניות, וזה מה שיזכך אותי וימתיק לי את החיים.

המשניות משנים את האדם

ואחרי כל המעלות צריך לדעת שלימוד המשניות משנה לגמרי את האדם, מְשֻׁנָּה אותיות מְשֻׁנָּה, אפשר לראות את זה שבן אדם שגורס הרבה משניות משתנה לגמרי, כל המוח של האדם משתנה, הוא מתחיל לחשוב אחרת, אולי עכשיו שאתה בקטנות הדעת אתה אומר שאתה לא רואה שום שינוי, אי אפשר לדבר עם מישהו כשהוא בקטנות הדעת, כעת תלך לישון, ומחר בבוקר נדבר ואז כבר נשמע ממך דיבורים אחרים, אני זוכר שמישהו הגיע למוהרא"ש והתלונן ואמר, מוהרא"ש אמר לי לגרוס משניות, ואני גורס כל כך הרבה משניות ועדיין אני חטוא ופוגם ונופל, אמר לו מהורא"ש, ומה היה קורה אם לא היית גורס משניות, לא היית בכלל יודע שיש לך נסיונות לא היית מרגיש בכלל שאתה נופל, רק בזכות המשניות שאתה גורס אתה מגיע לצעוק שאתה נופל, כשיהודי אומר 'לא הולך לי, אני נופל כל הזמן', זה כבר מדריגה, הרבה אנשים לא מרגישים בכלל שנופלים, זה נהיה חלק מהחיים, הצעקה של יהודי על מה שנופל ועל רצונו להיות טוב זו מדריגה גבוהה.

כל הסדר יום משתנה – כשלומדים משניות

אי אפשר בכלל לתאר מה קורה כשיהודי זוכה וגורס כל יום פרק

לאמירת תהלים ולגרוס משניות, אבל את החומש לומדים בכל יום, מיום ראשון, הרבה אנשים לא יודעים שהשבוע יצאנו ממצרים, אנשים עוד שקועים בתוך מצרים, ומי שלמד חומש השבוע בכל יום, יודע שהוא כבר יצא ממצרים, ואת הדברים האלו צריך לחזור שוב ושוב, בא אל פרעה, תבוא בתמידות ותשמע שוב ושוב את הדברים האלו, פרעה נמצא אצל כל אחד במוח, וגם מצרים נמצא אצל כל אחד, פרעה אומר לנו 'פה רע', תדבר דיבורים אסורים ותכאיב לאחרים, ומצרים זה המצר שיש במוח של כל אחד ואחד, ועל זה אומרת התורה, בא אל פרעה, תבוא שוב ושוב אל משה רבינו אל הצדיק, ותקשיב למה שהוא אומר לך, קח את החומש, ותעבור על הפרשה קצת בכל יום.

הקב"ה נהנה מכל דבר קטן שאנחנו תופסים

אברכים עובדים כל כך קשה על הפרנסה, פעם עבדו 8 עד 5, היום עובדים בשעות מאוחרות יותר 9 עד 6, מצויין, אבל תכניס משהו לכיס, חומש קטן ומשניות קטן, ובינתיים תתפוס כמה פסוקים וכמה משניות, אלו הדברים שישארו איתכם לתמיד, אלו הדברים שיעזרו לכם לתקן את הנפש, אנחנו לא יכולים לצום, גם הדברים שרבינו אמר אנחנו כבר לא יכולים, מוהרא"ש מביא בקונטרסים שרבינו אמר לפעמים שאולי יום אחד בשבוע בימות השובבי"ם לא לאכול דבר מן החי, להיות טבעוני ליום אחד, אבל אנחנו יכולים רק לגרוס משניות ולהגיד פרקי תהלים, אין לנו מושג כמה חשוב זה להגיד כמה פרקי תהלים, גם אם אנחנו חושבים שאנחנו לא שווים כלום, אנחנו צריכים לדעת שלהקב"ה יש תענוג רוחני מכל מילה שאנחנו אומרים, כמו שאנחנו רואים

לקחת את נשותיהם למקומות שהם צריכים, ואומרים שזה ביטול הזמן, זה ממש לא נכון, קודם כל אתה יכול ללמוד אז את כל השיעורים שלך, וגם אם אתה לא תלמד שם, כי חשוך ולא נוח, אתה תמיד יכול להתבודד ולדבר אל ד', וגם אם אתה לא יכול להתבודד, אתה יכול קצת לשבת, ישב ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כאילו עשה מצוה, ובינתיים בנית את השלום בית שלך, ומי מדבר על זה כשהורים מבקשים ממך שתיקח אותם, איזה זכות זה לקחת את האבא שלך או את האמא שלך ממקום למקום, עוד מעט כבר לא תוכל לקיים את זה ותהיה תמיד עם מצפון, ולא תצליח למחול לעצמך, אנשים לא יושנים כלילה מזה שלא דרכו אצל ההורים, יש חלומות נוראיים, רואים את ההורים באים בחלום ומאשימים את הילדים, כעת כשיש לך הורים תכבד אותם, רק תעלה אליהם ותגיד להם שלום, תחליף מנורה ותוריד את האשפה, בכמה דקות אתה יכול פשוט להחיות אותם, ודרך הלימוד יכול לעזור לך, כשאתה צריך לקחת את אבא שלך לרופא, ואתה יודע שתהיה עסוק בזה יום שלם, קח איתך שקית ספרים ובינתיים אתה לומד את השיעורים כסדרן ותופס מצוה דאורייתא של כיבוד אב ואם.

שנים מקרא ואחד תרגום

הרבה פעמים אני חושב שאני כבר לא צריך לדבר על 'לעבור על הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום', אבל כשראיתי בשבת אחה"צ אברך שעובר על הפרשה, נזכרתי שאני צריך שוב לדבר על זה, זה מאוד חשוב שבשבת אחה"צ לפחות עוברים על הפרשה ולא עסוקים בדברי הבל, אבל זה ממש דיעבד שבדיעבד, בשבת אחה"צ כבר צריך להתכונן לשבוע הבא, וזה זמן טוב

העבודה הכי גדולה – לדבר אל ד'

לאנשים הרבה יותר קל לנסוע למקומות רחוקים ולעשות איזה עבודות גדולות, מאשר לעשות את הדברים הפשוטים, רבינו אומר לנו לא לשבור את הגוף, אלא לתת למוח לחשוב מהקב"ה, והרי אי אפשר לגעת במוח, לכן רבינו גילה לנו שיש ידית דרכה אפשר להגיע למוח, על ידי הפה, על ידי הפה זוכים לחשוב כל הזמן מהקב"ה, מדברים ומתפללים אל הקב"ה, כל דבר שצריכים מדברים אל ד', אברך יושב ברכב שלו ולא יודע לאן לפנות, אם הוא הולך למזרח הוא צריך לשלם למכולת, במערב הוא צריך לשלם את החשבון חשמל, והוא לא יודע מה לעשות, אין משהו יותר גדול מלהדליק איזה שיר מעורר ברכב, ולבכות אל ד', רבש"ע מה עלי לעשות עכשיו, רבש"ע אני בעל מום, משהו קרה לי, שום דבר לא הולך לי, כבר ניסיתי כל הסגולות, אני יודע שעשיתי עבירות, אבל רבש"ע אני רוצה לשוב בתשובה, אני חייב לכסות את ההוצאות, אין לי מאיפה לשלם הוצאות שבת ויו"ט.

לחיות בריא ולא להוציא הוצאות מופרזות

ברוך השם שכאן מנסים לעשות את השמחות בצורה הכי בריאה ונורמלית, מוהרא"ש לימד אותנו שכשמחנתים את הילדים, לא נבזבו כסף מיותר 4 שעות של חתונה, מוהרא"ש היה בוכה על זה, והיה מתאר מה קורה בסוף החתונה עם הפרחים היקרים, המנקה זורק את זה לפח, אחרי ששילמו אלפי דולרים, משכורת של כמה שבועות, זה לא דומה למקרר או מכונת כביסה שהם צרכי החיים להרבה שנים, אבל לזרוק עשרים אלף דולר למסיבה של כמה

בפרשה, אנשים היו במצרים בערך כמונו, הללו והללו עובדי ע"ז, אומר להם הקב"ה תשימו דם על המזוזות ותניצלו, גם אם אתם חושבים שאתם לא שווים כלום, תתחזקו בזה שיש לכם מזוזה, ותשמחו עם המזוזה שלכם.

עיקר היהדות – הדברים שנראים כפשוטים

אנשים לפעמים קצת מבולבלים, אני לא יכול לשכוח מה שראיתי פעם, היה מישהו שנישק את המזוזה, ואמר אחד לשני, תראה את היהודי הזה מנשק את המזוזה בתמימות, זה דבר כזה חשוב, עונה לו חברו, שאומרים בשם איזה צדיק, אם אתה רוצה לדעת עם מי לא לשדך את ילדיך, תבדוק מי שמנשק את המזוזה, איתו אל תשתדך, ירחם השם, אני רוצה רק שתדעו שאני גם מהאנשים האלו שמנשקים את המזוזה, הרי זה סימן של יראת שמים, מוהרא"ש סיפר שמישהו הגיע להיבחן אצל החתם סופר זי"ע, והחת"ס לא רצה לתת לו סמיכה ואמר לו לחזור שוב, וכשהגיע שוב, אמר לו החת"ס שהוא לא יתן לו סמיכה, ושאל הבן את אביו החת"ס, אבא הרי הוא תלמיד חכם גדול, ענה לו החת"ס, אכן הוא תלמיד חכם ויש הרבה תלמידי חכמים, אבל הוא לא ירא שמים, ראיתי פעם ראשונה שנכנס ולא נישק את המזוזה, וחשבתי שכנראה הוא לחוץ ולא שם לב, אבל כשראיתי פעם שניה שהוא נכנס ויצא בלי לנשק את המזוזה הבנתי שזה מגיע מחוסר יראת שמים, מוהרא"ש היה אומר ברגע שאתה עובר ליד המזוזה כשאתה יוצא מהבית, תוסיף משפט, רבש"ע תחזיר אותי הביתה בשלום, וכשאתה חוזר תוסיף משפט, רבש"ע תודה שהחזרת אותי הביתה בשלום.

כאן מוסד שמדברים מזה כל הזמן, המלמדים והמורות צוחקות על כל ההוצאות המיותרות, המלמדים חייבים לצחוק על זה כל הזמן, כי אם מפסיקים לדבר וסוגרים עין לתקופה, פתאום רואים כמה אירועים יוקרתיים, חייבים כל הזמן לדבר מזה.

במקום לקרוא את הידיים ואת המצח מדברים אל ד'

וכל זה בהוצאות השמחות, אבל מה יעשה האברך שאין לו כסף להוצאות שבת, יש לו ברירה אחת, לפנות אל ד' ולדבר איתו, והוא לא צריך פרוטקציה הוא יכול לגשת אל ד' מתי שהוא רוצה, הוא לא צריך לחכות בתור ליד איזה עסקן גדול או ליד איזה יהודי גדול שיכול לקרוא את המצח, בואו נגיד שהוא באמת יהודי שיכול לקרוא את המצח ואת הידיים ואת השמות והוא רואה נשמות, מה הוא כבר יכול לעזור לי, הוא יגיד לי שהוא רואה שלפי המזל שלי לא יהיה לי פרנסה, ומה אני יכול לעשות עכשיו, הרי אני צריך ישועה, מה יש לי מזה שאני אלך אליו, מה יש לי ללכת לחוזים בכוכבים, אני אלך לרבינו, אצל כל הצדיקים לא ראו את כל הדברים האלו, לקרוא ידיים ומצח ולברוק שמות, אלו חדשים מקרוב באו, מה שעושים היום שבשידוכים בודקים אם השמות מתאימים, זה לא היה אצל צדיקים ולא כתוב דבר כזה בתורה, ואם אני יודע שאין לי מזל בפרנסה, אפנה להקב"ה, רבש"ע תעזור לי עם הפרנסה, רבש"ע תשאיר אותי בשמחה גם כשאין לי פרנסה, הרי אין הבדל בין עשיר לעני, כי גם לעשירים הרבה פעמים אין כסף מזומן, אבל במוח שלו יש גדלות המוחין ויודע שעוד מעט יהיה לו כסף, אותו דבר צריך כל אחד לחשוב לעצמו, עם גדלות המוחין.

שעות, זה שטויות והבלים, וברוך השם שאת זה הצלחנו לפעול כאן בקהילה, ברוך השם שמי שעושה קידוש לבת שלו לא חייב ללוות כסף להוצאות הקידוש, או לוואך נאכט, כשאברך צריך לקנות עגלה לתינוק, וזה דבר חשוב באמת, יש לו 2 אופציות אין לקנות, הוא יכול לגשת לחבר ולהגיד לו אולי תלווה לי אלף דולר ותוך חצי שנה בעז"ה אשלם לך, או שאף אחד לא ידע שאין לו אלף דולר, והוא יעביר את הכרטיס אשראי וישלם עליו רבית, לאנשים הרבה יותר קל להיות יהודי מכובד ולהעביר את הכרטיס אשראי, כאילו שמי שמבקש הלוואה קטנה מחבר שלו לעגלה הוא לא יהודי מכובד, הרי יש לו צעיף בצורה כזאת מכובדת עם הכוס קפה ויש לו הרבה כרטיסי אשראי... חברות האשראי דוחפים לך כרטיסי אשראי, ולאף אחד אין אינטרס לעזור לך כולם רוצים לעשות עליך כסף, לאט לאט הם ינשכו ממך כסף, כמובן שאין ללוות כסף, אבל אם לפעמים קורה מקרה וצריך לקחת הלוואה, ח"ו לקחת הלוואה ברבית מחברות האשראי, לאט לאט האברך מוצא את עצמו עם הלוואות של עשרות אלפי דולרים לכרטיסי האשראי.

זוכים לעשות חתונות בזול

אני מנסה להכניס את הדבר הזה אצל אנשי שלומינו וברוך השם שהרבה מציינים, ויש כאלו שצוחקים, אברך אחד שאל אותי למה אני משתגע כל כך עם החתונות הזולות, אמרתי לו, לי אין כזו משכורת גבוהה כמוך, יש לי משכורת פשוטה, ואני חיתנתי ברוך השם ארבעה ילדים, ובדרך כלל מישוהו שמחתן ילד רביעי הוא עם הרבה חובות או שעושים לו מסיבות לחתן את הילדים, וברוך השם אני לא צריך מסיבות ואני לא חייב דולר לאף אחד, וברוך השם שיש

אמונה שהקב"ה עושה את הכל ואף אחד אינו יכול לעשות כלום, אז הוא זוכה לאור, וזוכה להינצל ממכת חושך, כי הוא מבין שכל מה שקורה זה רק הצגה, והאמת היא שהקב"ה עושה הכל, זה לא האשה וזה לא הילדים וזה לא המשפחה ולא ההורים.

הטיפול הכי טוב – אמונה

אנחנו נמצאים היום בעולם שבו כולם הולכים לטיפול, ובודקים מי אשם בכל מה שקרה, האבא והאשה והילדים והשכנים והרב והמגי"ש והמלמדים וראש הישיבה, לועסים כאבים ישנים שוב ושוב, וסובלים וממשיכים לסבול, אבל יהודי חכם יודע שהכל זה הקב"ה, הקב"ה רצה שכך ידברו אלי ההורים שלי בתור ילד, כי הקב"ה ידע שזה לטובתי, וכל מה שיש לי היום זה לטובתי, הקב"ה נתן לי את האשה הזאת ואת הילדים האלו, ואז יוצאים מכל הסבל, כשחושבים שפלוגי אשם ואלמוני אשם, יש מכת חושך, וכשמדליקים את האור ומכניסים את האמונה רואים שהכל זה הקב"ה.

אמונה – על ידי ספרי רבינו

איך זוכים לאמונה, על ידי לימוד ספרי רבינו, רבינו אמר בתורה האחרונה שסימן להתקרבות לצדיק אמת זה האמונה בהקב"ה, על ידי הצדיק הולך האדם שוב ושוב לבית הכנסת, ואומר לעצמו למה אני מגיע לבית הכנסת ולמה אני מניח תפילין, רק כי הקב"ה ציוה לנו, ולמה אלך לעשות שוב סעודות שבת יפות, רק כי הקב"ה ציוה לנו, ולמה אלך שוב לעבודה, כי הקב"ה אמר לנו להביא פונסה, וכל דבר אני עושה כי ככה אמר הקב"ה, ואני מאמין בו, ואז יש לי אור במושבותם, ולמה

לגייס כסף

וכשיהודי רואה שהוא לא מצליח להביא הביתה כסף, מותר לו ללכת ולאסוף כסף, אפשר ללכת בדרך כבוד מבלי להרגיש נצרך לבריות, אפשר לשבת ברכב יוקרתי ולהיות נצרך לבריות, כי הכל במוח, כשיהודי אוסף כסף לאשה ולילדים, הוא לא אוסף כסף לעצמו, הוא אוסף כסף לבית חשוב, שבדיוק הם קרובים שלו, צריך לעשות מה שנכון לעשות, חתמת על כתובה שתפרנס אותם, אז לך ותביא להם כסף, צריך להביא אוכל, צריך להביא חשמל וטלפון וגו, אתה לא נצרך לבריות כשאתה אוסף כסף, ואל תתחנף לאף אחד, תגיד לאנשים שאתה אוסף להוצאות שבת למשפחה חשובה, ודי' יעזור לך ותצליח.

האור אצל הצדיקים ויראי השם

במכת חושך אנחנו רואים בפרשה, שאצל בני ישראל היה אור במושבותם, גם כשבני ישראל היו בתוך הבית של הגוי, לאחד היה אור ולאחד היה חושך, ומבאר האור החיים הקדוש, שהרשעים מכוסים בחושך וזה היה אצל המצרים, ואצל הצדיקים יש אור גדול וזה מה שהיה במושבותם. רבינו אומר את זה בליקוטי מוהר"ן שיכולים לשבת שני אנשים זה ליד זה, אצל אחד מאירים ש"י עולמות, ואצל השני יש חושך גדול, שני גיסים יושבים אחד ליד השני אצל חמיהם, אצל אחד זה מכת חושך והוא סובל ואין לו כח כי חמיו סוּחב את הסעודה, והשני נהנה מכל שיר, שני שכנים זה ליד זה ששוכרים את הדירה מאותו בעל הבית, אחד צועק על המשכיר שהוא רק רוצה כסף, והשני מרגיש אור גדול ורואה את הקב"ה בדירה שלו, ורק כשהאדם חוזר על דיבורי אמונה ומכניס בעצמו דיבורי

אמרתי להם שאם הם רוצים להרגיש שעשו משהו, מותר ללכת לרופא, זה לא חסרון באמונה, כי התורה הקדושה אומרת שמותר ללכת לרופא, אם זה לא היה כתוב בתורה זה היה נגד האמונה, וכעת שהתורה כתבה ורפא ירפא ולכן מותר ללכת, אבל הרופא לא יכול לעזור, הרופא לא יכול לתת ילדים, רק הקב"ה יכול לתת ילדים ונפנה רק אליו.

להתפלל על שידוכים

אותו דבר זה בנוגע לשידוכים, מי שבחור צריך לפנות אל ד' ולבקש ממנו, רבש"ע שלח לי שידוך בקרוב, וההורים צריכים לבקש על הילדים, ובעיקר לבקש, רבש"ע עזור לי שאני לא יהיה המעכב של השידוך של הילדים, שלא אעכב אותם ביום אחד מלהתחתן, אנחנו רואים בחז"ל עונשים מופלגים על מי שעכב ביום אחד את הנישואין [ראה עירובין סג:], ההורים התחתנו ושכחו מה עבר עליהם בתור בחור ונערה, מספרים על אחד הצדיקים שהלך לגייס כסף לאיזה גביר, והגביר ביקש ממנו שיכנס לתוך הבית, והצדיק רצה רק לעמוד ליד הדלת ולא הסכים להיכנס, ואחרי שנתן לו את הכסף בדלת, הסכים הצדיק להיכנס בפנים, ואמר הצדיק לגביר, אני לא רציתי לשבת בפנים תחת החימום עם הכוס תה החם ולדבר על אנשים שסובלים מקור, רציתי שתרגיש אותם, אותו דבר קורה לנו, אנחנו שכחנו מה זה להיות בחור, ואנחנו לא מבינים מה עובר עליהם, אנחנו צריכים להתפלל על זה, שאנחנו לא נעכב להם את השידוכים, ושנוכל לחתן אותם.

לדבר בבית מאמונה

יש את הרמב"ן בסוף הפרשה, כשהייתי מלמד הייתי לומד את זה עם

אני צריך לסכול ולמה אני צריך לעבור את העגמת נפש עם הילד, ולמה אני צריך לעבור קשיים בפרנסה, ולמה אני צריך לגור במקום כזה, הכל כי הקב"ה רצה ככה, והוא מנהל את העולם והוא עושה רק טוב, ואם אני לא מבין, זה גם טוב, כפי שרבינו אמר [תנינא סימן נ"ב] שהקושיות על הקב"ה זה היופי של הקב"ה, שאנחנו לא מבינים אותו כי הוא למעלה מהשגתינו, אבל רבינו סיים את השיחה, שיותר טוב זה מי שאין לו בכלל קושיות, אני לא צריך להבין.

הדיבור אל ד' – מביאים אמונה

וכל הדיבורים אל ד' בונים את האמונה בנפש האדם, יהודי יושב ברכב שלו ומדבר אל ד' ויודע שרק הקב"ה יעזור לו, המלמד מתקשר אליו שלא יודע מה לעשות עם הבן שלו, והאברך אומר, הרי אני לא מחנך ואם המלמד לא יודע מה אני יודע, ומיד הוא מבקש מהקב"ה שיעזור לו, ואומר להקב"ה הרי כשיש לי כעת בעיה עם הילד עוד מעט תתחיל בעיה בשלום בית, כי אם אני אצעק על הילד יגידו לי למה צעקתי, ואם אדבר יפה יגידו לי שצריך להיות יותר נוקשה איתו, רבש"ע מה אני עושה כאן תעזור לי, הדיבורים האלו בונים את האמונה בנפש האדם, אנחנו עכשיו כליל שישי פרשת בא, יהודי חושב לעצמו כבר עברו שלושה שבועות משובבי"ם איך אני יכול למצוא תיקון לשובבי"ם, התיקון הוא תפילה שתביא אותנו לאמונה, כי אין לנו באמת דרך לחינוך ילדינו אם לא נדבר אל ד', רק הקב"ה יכול לתת לנו דרך לילדים, ומי שמבקש מהקב"ה על הילדים שלו, יראה נחת, וכשאיך כלל ילדים ליהודי, מה יעשה היהודי, הרי הרופא לא יכול לתת ילדים, ההליכה לרופא זה רק לתת הרגשה שעשו משהו, אברכים שואלים אותי אם ללכת לרופא,

יש אנשים שאומרים שבשבת לא אוכלים קרוטונים וקטשופ כי זה מדרוני, זה אולי הנהגה יפה, אבל זה לא עיקר שבת, עיקר שבת זה שמירת שבת, אלו היו חידושים גדולים ששמעתי ממוהרא"ש כשהתקרבותי, אף פעם לא חשבתי על זה שאני שומר שבת, הייתי בטוח שבשבת יש כל מיני עניינים, ושכחתי מעיקר השבת.

לדבר כל הזמן על החשיבות של המצוות

סיפר לי כאן בחור שהוא פגש עכשיו ראש ישיבה גדול, והוא אומר לו, מה הסיפור עם ראש הישיבה שלך, אני מקשיב לשיעורים שלך, ולמה הוא מדבר מדברים כל כך פשוטים שלא צריך לדבר עליהם, כמו הנחת תפילין ושמירת שבת, והבחור התחיל להגיד לו, מתי אתה רוצה שידברו מזה, מתי יספרו לבחור שזה חשוב להניח תפילין, האם כשהוא כבר לא מניח תפילין? כשהוא כן מניח תפילין נגיד לו שיחיה את עצמו עם התפילין, ושיתן נשיקה לציצית, לפעמים חושב אברך לעצמו, אני כל כך שבור, לא עשיתי כלום, לא הספקתי ללמוד השבוע מדרש רבה ומדרש נתנומא, נו, לכל הפחות יש לי ציצית, אחיה את עצמי עם הדברים הקטנים, והאמת היא שזה הדבר הגדול, ציצית זה יהדות, ומדרש זה גם דבר יפה אבל זה לא עיקר היהדות, אברך חושב בפסח, נו לכל הפסח אכלתי קצת מצות, רבש"ע זה עיקר היהדות.

להחשיב את המצוות של ילדינו

אותו דבר זה בנוגע לילדינו, מה הדבר שמחשיב בעינינו את ילדינו, מתי אנחנו מחשיבים אותם למוצלחים, אנחנו צריכים להודות לדי' שהילד שלנו שומר שבת, והוא מניח תפילין והוא

הילדים, דיבורים חזקים מאוד באמונה, על כל הנסים שהקב"ה עשה במצרים, זה מאוד טוב להסתכל בפנים, אנחנו צריכים להחזיר את זה בילדים שלנו, לדבר עם הילדים, ובכל דיבור להזכיר את הקב"ה, מראים להם בעלי חיים ועצים ואילנות ובכל דבר מזכירים את הקב"ה, מוטל עלינו להזכיר שמו של השי"ת בבית בכל דבר טוב, כי אנשים לא קולטים ומזכירים את השי"ת רק בדברים של צער, רק כשמישהו נפטר אומרים שהשי"ת עשה את זה, צריך להגיד לילדים שכל דבר טוב שיש להם זה מהקב"ה, הקב"ה עשה את האוכל הטעים והפירות הטעימים, ותמיד להכניס בילדים שמחה גדולה.

תזכרו שרבינו לא מבקש מאיתנו דברים גדולים, קצת ללמוד כל יום, וקצת לדבר אל ד' כל יום, ולהתחזק במצוות פשוטות, אני לא רוצה להגיד להתחזק בדברים הקטנים, האם תפילין זה דבר קטן? כיפה ענקית זה דבר קטן! וחגורה עבה זה דבר קטן! נהיה כאן שפה כזאת שכאן מתחזקים עם דברים קטנים, עם תפילין ועם מזוזה, האם אלו דברים קטנים? זה הרי עיקרי היהדות, אולי גרביים לבנות בשבת זה דבר קטן, ומי שלובש ציצית ענקית זה דבר קטן, תפילין זה לא דבר קטן זה עיקר היהדות, ואם גם אמרת כל מיני תפילות וסגולות נוספות אחרי התפילה זה דבר קטן שאפשר גם להתחזק עם זה, לפעמים אברך אומר, לא הצלחתי לקום בשבת לפנות בוקר וללמוד לפני התפילה, אבל אני מחיה את עצמי עם הדבר הפשוט שהצלחתי לשמור שבת, רבש"ע הרי עיקר השבת זה לשמור שבת, ומי שעשה את הדבר הקטן שקם לפנות בוקר יחיה את עצמו עם הדברים הקטנים, אבל אני זכיתי לשמור שבת, עם זה אני יהודי, ולא עם זה שלא אכלתי קטשופ בשבת,

שלי היה לוקח אותי ביום חמישי בימי השוכבי"ם לבית כנסת הגדול בבארא פארק והיו מתפללים שם מנחה עם 'ויחל'9ן, כולם התענו וצמו, גם היום בני המשפחה שלי צמים ומתענים בימי השוכבי"ם, מוהרא"ש אמר שעבודה יותר גדולה היא להיות בשמחה, להיות בשמחה שאנחנו יהודים, שאנחנו לא גויים, אם נציית לרבינו נזכה לדברים מאוד גדולים.

הפצה – לקראת הילולת מוהרא"ש

מוהרא"ש כתב לנו שמונה מאות מכתבים באידיש, ובעת פטירתו של מוהרא"ש, בשעת הלוויה הלכתי למוהרא"ש, והבטחתי לו לתוך אוזנו, שאני הולך להדפיס את כל המכתבים באידיש, וברוך השם קיימתי את ההבטחה, והדפסתי אותם, אבל בפעם הראשונה זה יצא עם הרבה טעויות, וכעת מדפיסים את זה מחדש, כל מי שמסייע להדפיס רואה ישועות גדולות, וכל מי שנטל חלק בזה, אתן לו כעת את הספר לאות הוקרה והערכה, תכריזו את השמות, עוד מעט מגיע הילולת מוהרא"ש כולנו נתחיל לעסוק בהפצה, מי שיכול לעזור להדפיס, ומי שיכול להפיץ, ומי שיכול להסיע את המפיצים, אל תתביישו בזה, כי החבר שלך במשרד, בשקט בשקט מקשיב לדרשות כאן.

מאמין בהקב"ה, מה אני צריך יותר מזה, השאלה היא אם האבא מאמין בהקב"ה או שעושה את הכל רק מפני מה יאמרו הבריות, ואלו הדברים שרבינו רוצה מאיתנו, תורה תפילה וחיות מהמצוות, ללמוד קצת תורה כל יום, חצי שעה ביום, אפילו פחות מזה, עשר דקות ביום ועשר דקות בלילה, בבוקר בעשר דקות הוא מסיים חומש ושני פרקים משניות, ובלילה בעשר דקות הוא אומר קצת תהלים ודף גמרא, ומי שיכול יותר אשרי לו, ואשרי הזוכה ללמוד שעתיים ביום, שעה בבוקר ושעה בערב, זה כבר התמדה גדולה, אפשר לתפוס חומש משניות גמרא תהלים וספרי רבינו.

להתפלל על הילדים

ד' יעזור לנו שנוכל לציית לרבינו, ונצא כל יום להתבודדות, וכשמבקשים על הילדים, מבקשים על כולם, כל יום, מקטן ועד גדול, כי אם מבקשים רק על ילד אחד שיש לו איזה בעיה, בסוף תראה שרק הילד הזה הצליח יותר מכולם, כי התפללו עליו, צריך לבקש על כל הילדים, כל יום צריך לבקש על ההצלחה שלהם, מה זה הצלחה, שהם יראים ושלמים שהם הולכים כל יום לבית כנסת ולובשים טלית ותפילין, ונבקש הרבה על שמחה, מוהרא"ש כותב 'קל יותר לאדם להתענות מאשר להיות בשמחה', אני זוכר שכשהייתי ילד, אבא

מלוה מלכה פרשת בשלח תשפ"ה

כשהרה"ק מבארדיטשוב היה אברך הוא התקרב לחסידות ונסע למגיד הקדוש ממעזריטש, וחמיו היה למדן גדול, וכשחתנו חזר מהצדיק, שאל אותו חמיו, מה למדת אצל הצדיק, ענה הרה"ק ר' לוי יצחק, למדתי אצל הצדיק שיש הקב"ה בעולם, שאל אותו חמיו, הרי אתה לומד ומתפלל ואתה מתמיד גדול, וכי אתה צריך שיגידו לך שיש הקב"ה בעולם, ושאלו את השפחה העניה, מי מנהיג את העולם, ואף היא אמרה שיש הקב"ה בעולם, ענה הקדושת לוי ואמר, היא אומרת שיש הקב"ה בעולם, והצדיק לימד אותי להרגיש את הקב"ה, וזה מה שקיבלנו ממוהרא"ש.

אני זוכר את הטלפון הזה, כי הייתי במצב כל כך קשה כי הרבי שלי נפטר, היום קוראים לזה בעולם הטיפול, 'טראומה', לכן אני זוכר כל דבר שהיה באותו יום, וכעת כשיש כאן כבר דור חדש שצריך לשמוע ממוהרא"ש, והציבור צמא לדעת מי היה מוהרא"ש, אני רוצה להגיד לכם מי היה מוהרא"ש, מוהרא"ש חזר איתנו את העצות הקדושות של רבינו, ולימד אותנו את האמונה הטהורה, והודיע לנו שיש הקב"ה בעולם, וזה נכון שבכל מקום בעולם מדברים מאמונה, וזה מצויין שמדברים מאמונה ומחדירים אמונה בבני ישראל, אבל כאן אני מרגיש שיש הקב"ה בעולם.

אפשר לדבר המון ממוהרא"ש, אבל

בקריית ברסלב ליברטי ניו.

א גוטע וואך, א פרייליכע וואך, מאוד נהניתי להיות כאן בשבת, היה ממש א מחיה להיות כאן בשבת שירה, בשבת זו התכנסו עם רבינו, רבינו היה נוסע אל התלמידים, ב"ה היה כאן כל כך יפה, עברנו את הים, וזכינו ללחום עם עמלק, אנחנו עומדים כעת במוצ"ש לפני יומא דהילולא קדישא של כ"ק מוהרא"ש זי"ע, שיחול ביום השבת קודש פרשת יתרו, יומא דהילולא העשירי, כבר עברו עשר שנים מפטירתו, ואנחנו מרגישים שמוהרא"ש כאן חי איתנו, לא מרגישים בכלל שעברו עשר שנים.

לפני שמגיע יומא דהילולא של צדיק מספרים מגדולת הצדיק, אני נזכר כעת מה שהיה בעת פטירת מוהרא"ש, ביום חמישי ט"ז שבט תשע"ה מצבו של מוהרא"ש היה מאוד קשה, ונסעתי לקברי צדיקים להתפלל עבורו, ובדרך חזרה הביתה ליל י"ז שבט קיבלתי את הבשורה הנוראה שיצאה נשמתו בטהרה והלכתי הביתה, בבוקר קיבלתי טלפון מהרה"צ ר' יצחק שליט"א, ואמר לי בזה הלשון: יואל, היה לנו את מוהרא"ש שהראה לנו שיש הקב"ה בעולם, כמו הסיפור שהיה עם הקדושת לוי.

אני זוכר כמו היום את הטלפון של ר' יצחק, הוא שאל אותי אם אני מתכנן לנסוע ללויה, והוא סיפר את כל הסיפור עם הקדושת לוי,

נעמד בבית כנסת והזמינו אותו, אבל שכחו להגיד לו שבהתחלה יש כרפס במי מלח ואוכלים מרור, וקוראים את כל ההגדה, עד שמגיעים לסעודה לוקח זמן, והוא לא ידע מזה, והוא כל כך התאכזב שהטעו אותו, ואמרו לו שנותנים אוכל ולא נתנו לו כלום, רק נתנו כרפס במי מלח ואמרו את ההגדה באריכות, וסוף סוף נטלו ידיים, על איזה מצה דקיקה, ונתנו לו מרור, ואז הוא ברח משם והלך לישון בחדר ההקדש, וחיכה לחבריו שיבואו וכשבאו הוא סיפר להם כמה רימו אותו, והוא שומע איך החברים מספרים מהסעודה היפה שהיה להם, והם אומרים לו: מה הסיפור שלך, אם היית מחכה עוד 2 דקות היה לך סעודה טעימה, למה ברכת רגע לפני שולחן עורך.

- רבינו סיפר לנו את הסיפור כדי לדעת איך להתמודד ולשרוד ולהתחזק, שלא נברח ח"ו רגע לפני שולחן עורך, אנשים עוברים חיים קשים, ובורחים רגע לפני שמגיע הזמן הטוב, ולוקחים לעצמם את החיים רח"ל, למישהו יש איזה קושי בבית או בעסקים והוא בורח מהעולם הזה, צריך לדעת שאין לאן לברוח, אם תשרוד ותחזיק מעמד עוד קצת, תראה כמה זה יהיה יפה.

- וזה היה מוהרא"ש, כל היום חיזק את בני ישראל להחזיק מעמד, ומי שיודע, יודע שחיינו של מוהרא"ש היו כל כולו קשיים והתמודדויות שאי אפשר בכלל לתאר, תסתכלו על נוסח המצבה שכתב סבל יסורים קשים ומרים כל ימי חייו, ואף על פי כן כל היום היה עם חיוך, ורק שימח אנשים וחיזק אנשים כל היום.

- מוהרא"ש לימד אותנו לתפוס עוד ועוד, כל זמן שאנחנו כאן בעולם הזה ועוד יכולים לתפוס, כשהתקרבת

מוהרא"ש היה כל כולו התחזקות, כל היום חיזק את האנשים, בכל ימיו כתב מכתבים, ודיבר דרשות, ודיבר באופן פרטי עם אנשים, וחיזק את האנשים, ואמר להם לא לברוח מהקב"ה וח"ו לא לכעוס על הקב"ה, הרי על כל אחד עוברים קשיים, אחד מקבל מכה, ואצל מישהו אחר הבן שלו מקבל מכה, או אשתו מקבלת מכה, או שהרכב קיבל מכה, ואז הוא שואל שאלה, למה זה קרה לי, אני כל כך מאוכזב, בדיוק עכשיו התחלתי קבלה חדשה וכבר אני מקבל מכה, ובלב מתחיל כעס על הקב"ה רח"ל, חס ושלום שיקרה דבר כזה, אסור שיהיה פירור של טענה בלב למה זה קורה, חס וחלילה, אלו הדברים שמוהרא"ש חזר איתנו, אמונה ברורה ומזוכת, להאמין שהכל לטובה והקב"ה עושה רק טוב.

- מוצאי שבת זה זמן לספר סיפורים, רבינו סיפר פעם סיפור שהיה גוי שהתחבא ליהודי, הוא ידע לדבר גרמנית שדומה לשפת האידיש, וראה שאצל היהודים נותנים כסף לעניים, אז הוא החתבא ליהודי עני, ואסף כסף, ועבר מדלת לדלת וגייס עוד ועוד, וכמו היום יהודים נתבעים ונותנים, כשמגיעים לפתח דלת של אשה רחמניה, היא אומרת, בעלי לא בבית ויש לי רק עשרים דולר... והיא נותנת את זה, והיהודי שעומד בדלת אומר תודה להקב"ה שהבעל לא בבית, הרי הבעל נותן בקושי רבע דולר, נשים רחמניות הן... וככה הלך הגוי ואסף דולר לדולר, וראה את קדושתן של ישראל, ראה איך בחור הולך ומסתובב בבתי כנסיות, אף אחד לא מכיר אותו וכולם נותנים לו כסף, ישראל קדושים הם, והגוי הזה שמע שעוד מעט מגיע חג הפסח, ובליל פסח הראש הקהל מזמין את העניים לליל הסדר לסעודה דשנה, הוא גם

יודע איך אנשים חיים בלי רבינו, אני הסתובבתי היום על הכביש הלוך וחזור, בשבת קודש אין רכבים, ובזמן הזה אני פותח את הפה אל ד', הרגשתי פשוט בגן עדן.

- אני לא יודע מה עושים אנשים אחרים בלי העצות של רבינו, מה עושה בן אדם כשהוא מרגיש בודד, רבינו לימד אותנו לספר את זה להקב"ה, רבש"ע אני מרגיש ממש בודד, רבש"ע אני מרגיש כל כך רחוק, רבש"ע אני מרגיש ששום דבר לא הולך לי, לא בעבודת השם ולא בשום דבר אחר, אין לי פרנסה, אני האברך הכי מבוייש במשפחה שלי, לכולם יש בית, ולא סתם איזה צריף אלא בית מהודר ויפה, לא כאן בקריה אלא באמצע ברוקלין במליוני דולרים, ויש להם רכב יפה, ורק לי אין כלום, רבש"ע תן לי פרנסה תעזור לי, רבש"ע תן לי רכב.

- על כל דבר צריך לבקש מהקב"ה, סיפור לי כאן אברך סיפור כל כך יפה ואני עוד לא חוזר לעצמי מאז ששמעתי את זה, סיפור מבהיל, כאן בקריה אין להשיג 'שבת גוי', והאברך כאן היה צריך בליל שבת 'שבת גוי', והוא התיישב במקומו בבית וביקש מהקב"ה, רבש"ע שלח לי שבת גוי, שלח לי שבת גוי, ובאמצע לבקש מהקב"ה, גוי דופק אצלו בדלת, והביא איזה משלוח, בטעות הביא את זה אליו, המשלוח היה צריך להגיע למישהו אחר, והוא מנסה להסביר לגוי שהוא צריך שידליק לו משהו, אומר לו הגוי: בטח, אני 'שבת גוי', כבר שנים שאני 'שבת גוי' בקרית יואל, עכשיו אני משלוחן, תראו מה זה תפילה.

- ואם תשאל למה לי לא קורה את הסיפורים האלו, אני יענה לך למה, כי אתה לא מבקש מהקב"ה, אתה רק

למוהרא"ש נודע לי שכולנו הולכים להסתלק יום אחד מהעולם, תארו לעצמכם, ישבתי שנים בכולל, וכבר פסקתי שאלות, אבל זה היה משהו שהיה נעלם ממני, לא ידעתי שיש לכל אחד 'יום המיתה', ידעתי שמשיח מגיע וזהו, וכאן לימדו אותו לחשוב על התכלית, על עלמא דאתי, כולנו כאן לכמה שנים ועוד מעט חוזרים, ובינתיים תופסים עוד הנחת תפילין ועוד לבישת ציצית.

- אין לנו מושג החשיבות של כל מצוה, אין לנו בכלל מושג בקדושתה של הציצית, אנשים מזלזלים בזה כי לא מחשיבים את זה ולא יודעים להעריך את חשיבותה, פגשתי השבוע אברך ושאלתי אותו למה אתה לא לובש ציצית, הוא ענה לי שזה לא להכעיס, אלא הוא לא מבין למה כן, הוא לא מבין למה צריך את זה בכלל ומה זה כבר חשוב, אמרתי לו, אתה לא צריך להשתנות, תלבש תחת החולצה ותישאר כמו שאתה, אבל תלבש ציצית, זה כל כך חשוב, חז"ל אומרים הזהיר בציצית זוכה ורואה פני השכינה, אתה תזכה לראות את השכינה, הציצית תשמור עליך.

- מוהרא"ש לימד אותנו לתפוס כמה שיותר, וזה העיקר, לתפוס עוד שחרית ועוד מנחה, ועוד פרק משניות, ולתפוס עוד נשיקה במזוזה, ולתפוס עוד איזה דיבור אל ד'.

- יהודי מרגיש לפעמים כל כך בודד, הוא זועק אל ד', רבש"ע תעזור לי, עצה כל כך מתוקה שרבינו נתן לנו, היה לי היום שיחת חברים עם אברכים כאן, ואמרתי כאן לאברך, אני לא יודע איך אברך יכול לחיות יום אחד בלי העצות של רבינו, אני לא מרגיש שאני אצליח בלי רבינו, אני יהיה אבוד לגמרי, האברך ענה לי שגם הוא לא יודע, אני באמת לא

מעשיות, בסיפור של החיגר, אני לא יודע אם האברכים מקשיבים לשיעורים, אז אגיד את זה שוב בקצרה, החכם קיבל ספר מהשדים, והיה כתוב שם בספר איך להשתמש בקבלה מעשית, והחכם העביר את הספר לנכד שלו, ואמר לו, אני לא רוצה שתשתמש בזה, מה שתרצה תבקש מהקב"ה, תשתמש רק עם אמונה, והנכד היה צדיק גדול, ואכן לא השתמש בספר, על אף שעם קבלה מעשית אפשר לעשות הכל, לברוא אדם ולהרוג אדם וכו', אבל הוא ביקש מהקב"ה כל דבר שהיה צריך, והיה לנכד הזה בנות מבוגרות ולא היה לו לתת עבורם נדן, ולכן לא הצליח לארס אותן, והשדים הסיתו אותו שישתמש בקבלה מעשית ויעשה מזה כסף, והוא לא הסכים, וסיפרתי לבחורים שכל זה היה אצל מוהרא"ש, מוהרא"ש היה יכול להשתמש בקבלה מעשית, מופתים היו אצלו מהדברים הקטנים, אבל לא לזה התאספנו כאן, לספר על מופתים, אלא לדבר מגדולתו האמיתית, שכשיהודי נכנס עם צרה, הוא היה מחזק אותו באמונה, והיה אומר לו שהקב"ה יעזור לו.

• נכנסתי פעם לחדרו, ונכנס שם אברך ואומר למוהרא"ש, אבא שלי שלח אותי לבקש עצה, הוא עומד לפני גישואי הבן ואין בידו לפרטה אפילו שוה פרוטה, אמר לו מוהרא"ש, תגיד לאבא שלך: הרי אתה למדת אצלי ואתה בטח זוכר את העצה של תפילה והתבודדות, אז תלך כל יום עשר דקות להתבודדות, ותבקש מהקב"ה שיעזור לך לחתן את הילדים בלי חובות, זה היה נראה כאילו שמוהרא"ש פעם ראשונה מציע את העצה הזאת.

• אברך עשה כאן בר מצוה השבוע, והוא סיפר לי השבוע שכשהוא היה

שמעת דרשה שצריך לבקש מהקב"ה, ובמוח שלך זה נראה כאילו שאתה ביקשת, יכול להיות שהוצאת כמה מילים מהפה, אבל לא ביקשת באמת שאתה צריך ישועה.

• במוצאי שבת זה זמן ללימוד 'תנא דבי אליהו', מוהרא"ש היה חוזר איתנו על מה שכתוב בתנא דבי אליהו [רבה פרק טו], לפי שכל המרבה שיחות ותפילות הן הן המלוים את האדם לבית עולמו. התפילות והדיבורים אל ד' ילוו את האדם למעלה, הצעקה מהלב, רבש"ע אני רוצה להיות יהודי, תעזור לי, המילים האלו כולו רווח לעולם הבא.

• מוהרא"ש היה אומר שבראש השנה הרבה אנשים בוכים כשאומרים 'אדם יסודו מעפר וסופו לעפר', וסיפר ששמע שני אנשים מדברים על זה, ואחד אומר לשני, למה אנשים בוכים כאן, אם היו נולדים מזהב וחוזרים לעפר אפשר להבין שבוכים, אבל אם מגיעים מעפר וחוזרים לעפר, ובאמצע אתה תופס כמה כוסיות יי"ש, על מה יש לבכות, ואמר מוהרא"ש שהוא גם שואל את השאלה, על מה יש לבכות, אדם מגיע מעפר וחוזר לעפר, ובאמצע הוא תפס איזה הנחת תפילין, הוא חייב להיות כל כך שמח, הרי אני לא יותר מעפר וזכיתי לתפוס משהו, זכיתי לתפוס איזה שמירת שבת, איזה עשייה של רצון ד', תפסתי איזה עשיית חסד ליהודי, א מחיה.

• מוהרא"ש מביא בשם צדיקים שאמרו בשם הבעל שם טוב הק' זי"ע, שווה ליהודי לרדת כאן לעולם הזה, העיקר שיעשה פעם אחת איזה תענוג ליהודי, לעזור לו לסחוב איזה קרטון, משהו קטן, כבר היה שווה שבעים השנים עלי אדמות.

• למדנו השבוע בישיבה בסיפורי

תעבוד את ד', תגרוס פרק אחד של משניות, יש אברכים שאומרים או שאסיים את כל ספר תהלים או כלום, למה שלא תגיד מזמור אחד של תהלים או ב' מזמורים.

- ר' נתן אמר, אחרי שהתקרבתי לרבינו נודע לי מושג חדש 'מעט גם כן טוב', ר' נתן לא היה ילד קטן, הוא ידע בילדותו את כל הש"ס בעל פה עם כל התוספות, ופתאום שמע מרבינו ש'מעט גם כן טוב', כמה שורות בגמרא, מזמור אחד בתהלים, טיפה של שמירת עיניים.

- כשאנחנו נכנסים לשבוע כזה גדול, שבוע של קבלת התורה ושל ההילולא, אולי אתם רוצים לשמוע מופתים ממוהרא"ש, בעז"ה בשבוע הבא במוצאי שבת יביאו אנשים שיספרו מופתים, אני יגיד לכם מה שר' נתן אמר, שהמופת הכי גדול של רבינו היה, שנכנסו לרבינו אנשים פשוטים ויצאו יראי השם, זרקו את כל ההבלים ואת כל הדמיונות והתקרבו אל ד'.

- אנחנו עומדים כעת בימי השוכבי"ם, אני רוצה לחזק את עצמי ואת כולנו, חייבים לקבל על עצמינו משהו בקדושת שוכבי"ם, אף אחד לא יבדוק לנו את הכיסים לראות מה יש לנו, אבל כל אחד צריך להיות אחראי לעצמו, וכל אחד חייב להיות שמור בקדושה, למדנו היום בסיפורי מעשיות, שלא היו ילדים לא לעני ולא לברגיר, אבל כשהיה לשניהם נסיון, והם עמדו בנסיון שניהם זכו לילדים, יהודי צריך ישועה הוא יכול להיושע כשהוא עומד בנסיון.

- מה תעשה אם ח"ו הילדים שלך יקחו את הטלפון שלך, ילדים לא צריכים יותר מרבע שעה כדי להגיע לכל דבר, וברבע שעה אפשר להגיע לחורבן עולם, מכשיר פתוח יכול

בחור הוא נכנס למוהרא"ש וביקש ברכה שהוא רוצה להתארס, אמר לו מוהרא"ש, אתה לא באמת רוצה, והבחור מתחנן שהוא רוצה, אמר לו מוהרא"ש האם אתה אומר תהלים, מתי אמרת תהלים לאחרונה על זה שאתה רוצה שידוך, מוהרא"ש היה יכול לעשות לו מופת ולהביא לו שידוך, אבל מוהרא"ש רצה שידבר אל ד' ושיאמינו בד'.

- כשפתחנו את השישיבה, זה היה כל כך קשה, וזה היה נראה כל כך מפחיד, הגיעו משטרה, והגיעו הזמנות מעורכי דין, היה נראה שהשישיבה תיסגר, תמיד מוהרא"ש אמר לי, ד' יעזור, נלך שוב להקב"ה ונבקש ממנו, הוא הניח בצד את כל הכח של המופתים ודיבר דיבורים פשוטים של אמונה.

- רבינו מדבר מזה בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן כ'] רבינו מבאר מה היה החטא של משה רבינו שהכה על הסלע ולא דיבר לסלע, כי בוודאי יש כח ביד משה רבינו לקחת את הדברים בכוחות ובמופתים, אבל הקב"ה רצה שידברו אל ד' ושיפתלו במתנת חינוך, ושלא יבקשו בכח, אלא יתחננו להקב"ה, רבש"ע תעזור לי, רבש"ע תן לי שמחה, רבש"ע תן לי מתנת חינוך זש"ק, רבש"ע תן לי מתנה ילדים יראי השם, רבש"ע תן לי ישוב הדעת, רבש"ע תעזור לי שאוכל ללמוד כל יום.

- מתחילים השבוע את פרשת יתרו, הולכים לקבל את התורה, אנחנו הולכים ללמוד כל יום קצת חומש, הולכים ללמוד כל יום קצת משניות, רק טיפה, אל תגיד שפעם הייתי אומר ח"י פרקים או סדר שלם של משניות, וכעת אין לך זמן לזה, ואתה לא מסוגל ללמוד רק פרק אחד, אל תגיד ככה, אל תעבוד את עצמך אלא

מוהרא"ש מדבר אל ד' ממש כמו שמישהו מדבר אל חבר, אלו הדברים שאני יכול לספר לכם ממוהרא"ש, וכל הדור הזה שחושב 'חבל שפספסנו את מוהרא"ש' יכול להיות רגוע ולדעת שמוהרא"ש כאן, כל הלימודים של מוהרא"ש נמצאים כאן, אפשר להרגיש כאן את מוהרא"ש, לא מרגישים כלל שעברו עשר שנים, ממש מרגישים שמוהרא"ש כאן איתנו, הספרים שלו כאן, הצדיק חי כאן איתנו, פותחים מכתב של מוהרא"ש ורואים שמוהרא"ש אומר לנו לחזור אל הקב"ה.

• היה לנו קריאה כל כך יפה היום מקריעת ים סוף, ד' יעזור שתיקרע לכל אחד הים סוף שלו, כל אחד יוכל להראות באצבעו, זה קלי ואנוהו, ליהודים בים היה אור גדול, ראו והרגישו את הקב"ה, כל אחד ראה את השכינה בקריעת ים סוף, אפילו הילדים הקטנים עזבו את הצעצועים וראו את הקב"ה, רבינו אומר בספר המידות [אות חיתון], מי שקשה לו למצוא זיווג יאמר בכוונה שירת הים, וכן מביא רבינו את דברי חז"ל [באות ממון] קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, ד' יעזור שנזכה לכך, אני מאוד נהניתי להיות כאן בשבת, הדבר הכי יפה כאן, שאף אחד לא מחפש לבלוע את השני, כל אחד מרוצה מהשני, כל אחד רואה את הטוב אצל השני, וכל עוד שכל אחד מחפש את הטוב של השני, יהיה כאן הצלחה גדולה בעזרת השם, גם עם הילדים וגם עם הבחורים וגם עם האברכים, אשרינו שזכינו להתקרב לרבינו.

ברבע שעה להרוס את החיים של האדם, זה נכון שאין יאוש בעולם, אבל החיים משתנים לגמרי לרעה, צריך מאוד להיזהר, אל תכניסו את הכלים האלו הביתה, התורה מזהירה אותנו במצוות מעקה, שיש מצוה לשים גדר, גם אם אתה לא עולה לגג, הילדים שלך יעלו על הגג.

• אני שמעתי עכשיו סיפור אבל עוד לא ביקשתי רשות לספר את זה, אברך ראה כאן ישועה גדולה כשקיבל על עצמו קבלה בשמירה מטכנולוגיה, הוא עמד ליד קבר של צדיק וקיבל על עצמו משהו על הרשתות החברתיות בכלים הטכנולוגים, וראה מופת גדול, בעז"ה אבקש ממנו רשות ואוכל לספר את הסיפור.

• ואם ישאל מישהו, הרי לי אין את הכלים האלו ואיך אני יכול לזכות לישועה, תמיד יש לי שאלה כזאת מהנשים, למה פלונית התחילה להוריד את השיעור והיא זוכה לברכות, ואני אף פעם לא גדלתי את השיעור האם אני לא זוכה לברכות, התשובה היא, כמובן שמי שתמיד שומר על עצמו זוכה כל יום לברכות ולישועות גדולות, מי שרק עכשיו קיבל על עצמו, זכה רק עכשיו לישועה, וכל מי שאין לו את הכלים האלו זוכה כל הזמן לישועות, אבל תמיד הוא יכול להוסיף עוד גדר קטן של קדושה, משהו קטן להקב"ה, מי שנותן עוד משהו קטן להקב"ה זוכה לישועות נוספות.

• אלו הדברים שראינו אצל מוהרא"ש, הוא תמיד חיזק אותנו להתקדש ולהתקרב אל ד' ולדבר אל ד', ר' יענקל סיפר לי בישיבה, שהיו שומעים קולות של בכיות מהחדר של מוהרא"ש, היו שומעים את